

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Sozomeno, præfecti domestico. 300.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

παρ' αὐτῷ ἔξαγον μεῖδα, συγχωρίσω-
μεν τοῖς υπενθύμοις ὄφληματα, ἵνα
τούτῳ τῷ μηδὲν γρεατεῖν κατορθώσω-
μεν. Βάνος ὁ ναύκληρος στον ἐφι τῷ
διμοσίῳ λοιπάζεθαι, ὃν ἀνεμοὶ καὶ
καταρήδεις καὶ λάγλαπες κατὰ θά-
λασσανέμεσσαντο· ἡ τούτῳ τῷ σάλῳ
τῆς θαλάσσης ἐπιπιμόσατε, δικυ-
σῶν ἡ περνῶντες τὰ πράγματα, ἢ
ἄλλοις ἢ ἀμαρτάνωμεν, τοῖς τεσ-
τόμασι συγγνώσκετε.

Σωζόμενος δομεστικῷ τῷ ἐπάρχῳ. τ.

Βάνος δὲ τὸς ὁ διδόνει σοι τὰ γερά-
ματα, θαλασσινέπειραθν πόνων, α-
νέλλων μὴν ἴνηλῶν, κυμάτων δὲ σιλη-
ρῶν, καὶ στον ἀφυρέτην δημόσιον. ἐ-
πειδὴ τούτων οὐτὶ τὰς μὲν γνώμων οὐ
ναύκληρος, τὰς δὲ γηροκείας ὄρθιόδο-
ξος, τὰς δὲ γλωσσας, ἐχοῖς ναυπ-
νησ, καὶ πάντα σοι ἀργεῖς, λῦσον αὐ-
τὸν τῆς ἀθυίας, ἵνα σε γειτός τε
φάνοις ἀφθαρτοῖς εἰς ὀλιγοτυχίαι τε
πεπόμπῃ, Σακτησίᾳ δυναμένοι με-
τεπειλέσῃ.

Θεογνώτῳ. τα.

Η^ρ ῥάβδος σου καὶ ἡ Σακτησία
σου, αἵτιναι με παρεκάλεσαν. τοῦτο,
οἶμεν, οὐτὶ, ἐπειδὴν ῥαψυμένας τεσσάρων
ἀμαρτίας ὀλιθητοῖς, ῥάβδῳ μὲν
με τεσσάρες τῆλιν ἐπαδεύσας. ἐπειδὴ
δὲ ματιζόμενος εἰς ὀλιγοτυχίαι τε
πεπόμπῃ, Σακτησίᾳ δυναμένοι με-
τεπειλέσῃ.

Κυντίφιμοναχῷ. τβ.

Ορος ἔξω σοι φιλοσοφίας, ἢ τοῦ
ἀθλητῶν μεθ' ὧν ἐπάγεις γυμνασία· ἢ
δὲ τοῦ εὐ σκείνοντος ὄρας, καὶ ζήλος, καὶ
πλήρους, ὡς πολλῆς γέμοντα σο-
φίας, καὶ πολλοὺς πλέξατα τοῖς οἰκ-
παλαιότεροι φραγμοῖς.

Δευάνδρῳ. τγ.

Η^ρ φύσις ἡ αὐθητεία, θαυμασίε,

exposcimus, ijs, qui nobis obnoxij sunt,
debita remittamus: ut hac ratione hoc cō-
sequamur, ne quicquam debeamus. Nau-
clerus Bonus ait se Republicæ de fru-
mento reliquari, quod venti ac turbines
& procellæ in mari sibi vendicarunt. Quā-
re aut maris iactationi ac tempestati suc-
censete, res æqua ratione gubernâtes: aut,
quo adusque peccemus, aduersis rerum
euentibus ignoscite.

Sozomeno, p̄fecti domestico. 300.

Bonus hic, qui literas nostras tibi reddit,
marinerum laborum, atque ingentium
ventorum, grauiumque fluctuum pericu-
lum fecit, publicique frumenti detrimen-
to mulctatus est. Quoniam igitur animi
instituto ac sententia nauclerus non est,
religione autem orthodoxus est, lingua ve-
rò minimè nautica præditus, ac denique
omnibus in rebus tibi gratus & acceptus,
angore animi ac mœstitia eum libera: ut &
Christus in magno illo die immortalitatis
corona te coronet ac perficiat.

Theognosto. 301.

Virga tua, & baculus tuus, ipsa me con-
solata sunt. Hoc est, ut quidem opinione
assequor: Quoniam ob negligentiam at-
que incuriam in peccatum lapsus sum, vir-
ga quidem me ad animi attentionem ac
vigilantiam erudisti. Quoniam autem tur-
sum flagris affectus in animi imbecillita-
tem vergebam, corroborante baculo me
fulcijisti.

Quintino monacho. 302.

Philosophiae regula tibi sit, athletarum,
in quorum numerum te aggregasti, exer-
citatio. Quæ autem nunc in illis cernis, ea
etiam imitare ac præsta, ut quæ ingenti
sapiencia referta sint, multasque ijs, qui hu-
iustmodi certamine funguntur, coronaſ
neant.

Læandro. 303.

Humana natura, vir eximie, nec eiusmo-